

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 193**

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, art. 183 și art. 244 din Codul de procedură civilă, art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, 183 și 244 din Codul de procedură civilă, art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Radu Constantin și Emil Balaure în Dosarul nr. 10.962/2005 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către Emil Balaure, prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată, deoarece se află în imposibilitate de a se prezenta.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, arătând că lipsa autorului excepției nu împiedică asupra soluționării excepției de neconstituționalitate.

Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.962/2005, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, 183 și 244 din Codul de procedură civilă, art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996.** Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 183 din Codul de procedură civilă a fost ridicată de Radu Constantin, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, 183 și 244 din Codul de procedură civilă și

art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost ridicată de Emil Balaure.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin că dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu permite recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia. De asemenea, se arată că art. 31 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece potrivit acestui text judecarea cererilor de recuzare nu se desfășoară în ședință publică și se poate face cu lipsa de citare a părților. Dispozițiile art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece prevede că încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare poate fi atacată numai odată cu fondul. De asemenea, se arată că și dispozițiile art. 57, art. 183 și art. 244 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004, se arată că acestea sunt neconstituționale deoarece permit magistraților să comită abuzuri și să dea soluții nedrepte. Prin faptul că exercitarea dreptului de a sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, se permite magistraților să pronunțe hotărâri judecătorești cu încălcări grave ale legii, fără ca acestea să fie casate nici măcar după constatarea vinovăției magistraților respectivi.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 se arată că acestea contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, 183 și 244 din Codul de procedură civilă, art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă: „(...) Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”;

— Art. 31 din Codul de procedură civilă: „(1) Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.

(2) Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

(3) În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”;

— Art. 34 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.”;

— Art. 57 din Codul de procedură civilă: „(1) Oricare din părți poate să cheme în judecată o altă persoană care ar putea să pretindă aceleași drepturi ca și reclamantul.

(2) Cererea făcută de pârât se depune odată cu întâmpinarea. Când întâmpinarea nu este obligatorie, cererea se va depune cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

(3) Cererea făcută de reclamant se depune cel mai târziu până la închiderea dezbaterilor înaintea primei instanțe.

(4) Cererea va fi motivată și se va comunica atât celui chemat, cât și părții potrivnice. La exemplarul cererii destinat celui chemat se vor alătura copii de pe cererea de chemare în judecată, întâmpinare și de pe înscrisurile de la dosar.”;

— Art. 183 din Codul de procedură civilă: „Dacă partea care defaimă înscrisul ca fals arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul procurorului împreună cu procesul-verbal ce se va încheia.”;

— Art. 244 din Codul de procedură civilă: „(1) Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea pricinii atârână, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.

(2) Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.”;

— Art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004: „Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.”;

— Art. 97 din Legea nr. 303/2004: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercitarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.”;

— Art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996: „Acțiunea este scutită de taxă de timbru.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (3) privitoare la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate și prevederile cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 280 din 28 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 5 mai 2006, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că nici aceasta nu poate fi reținută. Dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură referitoare la chemarea în judecată a altor persoane, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident fără a fi încălcate prevederile sau principiile constituționale.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, Curtea constată că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceeași dispoziție constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, Curtea a respins o excepție prin care se susținea, ca și în prezenta cauză, încălcarea principiului egalității, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât asociația de proprietari este scutită de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire. Prin decizia respectivă, Curtea a respins excepția ca nefondată, iar în considerentele deciziei s-a precizat că în jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare [...]. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite având în vedere situații diferite, fără ca prin

aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută în art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice“. În acest sens este, de

exemplu, Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31, art. 34 alin. 2, art. 57, art. 183 și art. 244 din Codul de procedură civilă, art. 95 alin. (1) și art. 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor și art. 31 alin. 3 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Radu Constantin și Emil Balaure în Dosarul nr. 10.962/2005 al Tribunalului Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

